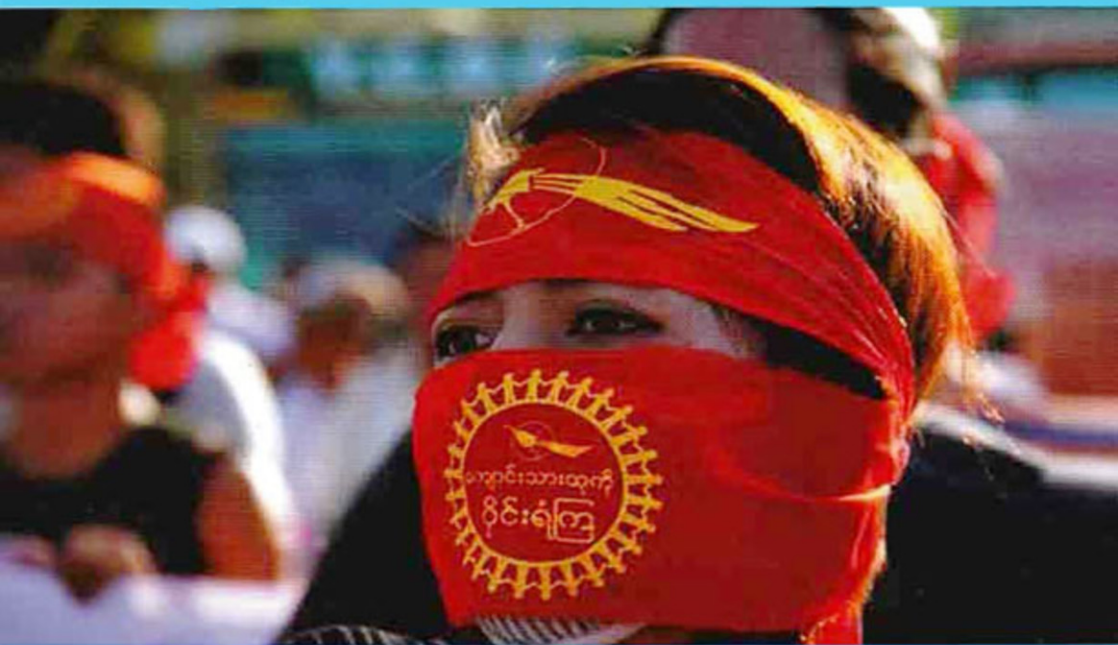

- 'နိုင်ငံရေး ဝတ္ထု'...ဟု အမည်မတပ်ချင်သော
'အချစ်' ဝတ္ထု
- 'အချစ်ဝတ္ထု'...ဟု အမည်မတပ်ချင်သော
'နိုင်ငံရေး' ဝတ္ထု

မောင်လှမျိုး (ချင်းချောင်းခြံ)
အချစ်ဆိုတာ့ ဂရိပဗ္ဗိတေကိဇချာ

အခန်း (၁)

“... အတိုက်အခံဆိုတာ တစ်ယောက်နဲ့
တစ်ယောက် ကဖျက်ယဖျက် လိုက်လုပ်နေတာ မဟုတ်
ဘူး။ တစ်ယောက်က၊ ငါးဆယ်ဖိုးပဲ အလုပ်လုပ်နိုင်ရင်၊
ကျန်တစ်ယောက်က၊ တစ်ရာဖိုး လုပ်နိုင်အောင်၊ ပြိုင်
လုပ်ရတာပါ။
အဲဒါကို နားမလည်ရင် အတိုက်အခံကို၊ ရန်သူလို့၊
ထင်မှတ်တတ်တယ် ...”

(နေမြတ်နောင်)

*

မှန်တာလုပ်၍
ရှုံးချင် ရှုံးစေ၊ မတွေဝေဘူး
သမိုင်း သက်သေ ထူလိမ့်မည်။

(နေမြတ်နောင်)

*

မခံချင်စိတ် တစ်ခုတည်းနဲ့ ၊ ဘယ်အရာကိုမှ ရင်မဆိုင်ပါနဲ့
(နေမြတ်နောင်)

ချစ်ခြင်းမေတ္တာ
ဒီမိုကရေစီ
ဘဝ၏ ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်အချို့နှင့်
နေမြတ်နောင်များ ..... သို့

(၁)

ထောင်ဝင်းတံခါးကို ကျောပေးလိုက်သည့် အချိန်တွင် ၊ ကိုနေမြတ်
နောင်၏ စိတ်ထဲ၌ ၊ ခံစားမှုတစ်ခု၊ ရုတ်တရက် ဝင်ရောက် လာလေ၏။
ထိုစိတ်ခံစားမှုကို၊ သေသေချာချာ၊ အမည် မပေးတတ်သော်လည်း ၊ ကို
ယ်ချစ်ခင် တွယ်တာရသူ တစ်ဦးတစ်ယောက် ထောင်ရှေ့မှာ ၊ လာရော
က်စောင့်ဆိုင်း ကြိုဆိုနေသလိုလို ခံစားမှုမျိုးဟု ၊ ခံစားသိဖြင့်သာ၊ သိလို
က်သည် ။

ဒါ ... မဖြစ်နိုင်သော ကိစ္စဟု ၊ ခံစားသိကို၊ ဉာဏ်အသိဖြင့် ဖယ်ထုတ်
လိုက်ရ၏။(ဘယ်လိုလုပ် ဖြစ်နိုင်တော့မှာ လဲ။ ချစ်ခဲ့ဖူးသူ စိမ်းမြရည်နှင့်
ကွေ့ကွင်းခဲ့ရသည် မှာ ၊ သူ့ထောင်အသက်တမျှ)။

စိမ်းမြရည်များ ၊ လာကြိုနေတာလား ... ဟု ၊ တွေးမိပြန်သေး၏။ “
ဟာ ... ဒါ မဖွယ်မရာ အတွေးပဲ။ သူ့မှာ ... သူ့အိမ်ထောင်နဲ့ သူ၊ သူ့သမီး
သားနဲ့ သူ၊ ရှိနေခဲ့တာ ကြာလှပြီပဲ” ... ဟု ဉာဏ်အတွေးဖြင့် စိတ်အတွေး
ကို၊ ဖယ်သတ်ပစ်လိုက်သည် ။

“ဪ။ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ တစ်နိုင်ငံလုံး အုံးအုံးထ၊ ထောင်ဝမှာ ၊
လာကြိုနေကြတာဆိုတော့၊ စိမ်းမြရည်လည်း ၊ မိသားစုနဲ့ အတူ၊ ခင်ပွန်း
သမီး သားတို့ နဲ့ အတူ၊ သူ့ကို၊ ရည်စူးတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ။ သူ့ကဲ့သို့သော၊
တခြား နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားတွေကို လာရောက်ကြိုဆိုတာများ လား ..
.”ဟု ၊ ဝိနည်းလွတ် တွေးမိပြန်ပါ၏။

စိမ်းမြရည်က၊ နိုင်ငံရေးကို အဲဒီလောက် စိတ်ဝင်တစား ရှိခဲ့သူမှ မ
ဟုတ်ဘဲ ... ဟု သိသဖြင့်၊ ဝင်လာသမျှ အတွေးကို၊ အဆုံးသတ်ပစ်လိုက်
ရသည် ။

*

သို့သော်

အတွေးဟူသည် ၊ အခံစိတ်ကို အခြေခံ၍ ဆပွားလာရသော သဘာဝ
တစ်မျိုးမို့၊ ဒါတွေမတွေးခင်၊ သူ့အလိုလို ဝင်ရောက်လာသော၊ စိတ်(ခံ
စားမှု) တစ်ခု၊ ရုတ်တရက် ဝင်လာရခြင်းကိုတော့၊ သူ မည်သို့မျှ မပယ်
သတ်နိုင်။

အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော်၊ ဘာကိုမျှ၊ မမျှော်တွေးဘဲ၊ သူ့အလိုလို ဖျတ်
ကနဲ ဝင်ရောက်လာသော ၊ ခံစားစိတ်သက်သက်။

ထိုခံစားစိတ် သက်သက်ကို၊ သူ ... တကယ် အမည်မတပ်တတ်။

ထိုအမည်မတပ်နိုင်သည့် စိတ်ခံစားမှုကတော့၊ သူ ဖိတ်ခေါ်၍ တွေး

တော၍ ရောက်လာခြင်း မဟုတ်မှန်း၊ သူ့ကိုယ်သူသိ၏။

အမည်မတပ်တတ်သော်လည်း ၊ ကိုယ်ချစ်ခင် တွယ်တာရသူ တစ်ဦး တစ်ယောက်၊ ထောင်ရှေ့မှာ ၊ လာရောက်ကြိုဆိုနေသလို ခံစားမှုမျိုး ... ဟု တော့၊ ခံစားသိဖြင့်၊ သူသိ၏။

ဒါကို၊ အလွယ်ပြောပြရလျှင်၊ ကြိုတင်သိရှိသော၊ စိတ်တစ်မျိုးဟု သာ၊ အမည် ပေးရချေတော့မည်။

*

ထိုကဲ့သို့ ကြိုတင်သိရှိသော စိတ်တစ်မျိုးကို၊ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း (၂၀) နီးပါးလောက်က၊ သူ့စိတ်ထဲမှာ တစ်ကြိမ်ဖြစ်ဖူးသည် ။

အဲဒီတုန်းကလည်း ၊ ထောင်ဝင်းတံခါးကို၊ ကျောခိုင်းလိုက်ချိန်မှာ ၊ သူ ... လုံးဝ၊ မျှော်လင့်တွေးတော မထားသော၊ စိတ်ခံစားမှု တစ်မျိုး၊ သူ့စိတ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာဖူး၏။

ကိုယ်ချစ်ခင်တွယ်တာရသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်က၊ ထောင်ရှေ့မှာ ၊ လာရောက် ကြိုဆိုနေသလိုလို၊ ခံစားမှုမျိုး။

ထိုစဉ်က

၁၉၉၃ - ခုနှစ်။

*

အခန်း (၂)

၁၉၈၈ - ၁၉၉၃ - ၂၀၀၂

“မြင့်မြတ်တဲ့ နိုင်ငံသားတိုင်းဟာ၊
အာဏာရှင်ကို မလိုလားဘူး။”

(နေမြတ်နောင်)

(၂)

ထောင်ဝင်းတံခါးကို၊ ကျောပေးလိုက်သည့် အချိန်တွင် ၊ နေမြတ်
နောင်၏ ခံစားမှုတစ်ခု၊ ရုတ်တရက် ဝင်ရောက် လာလေ၏။ ထိုစိတ်ခံ
စားမှုကို၊ သေသေချာချာ၊ အမည် မပေးတတ်သော်လည်း ၊ ကိုယ်ချစ်ခင်
တွယ်တာရသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်၊ ထောင်ရှေ့မှာ လာရောက် စောင့်ဆို
င်း ကြိုနေသလိုလို၊ ခံစားမှုမျိုးဟု ၊ ခံစားသိဖြင့်သာ၊ သိလိုက်သည် ။

*

လာရောက်ကြိုဆိုနေသူမှာ ၊ တခြားသူမဟုတ်။ လွန်ခဲ့သော လေးနှစ်
ကျော် ငါးနှစ်နီးပါးအတွင်း၊ ထောင်ဝင်စာ လေးကြိမ်လောက်သာ၊ လာ
တွေ့ခွင့် ရရှာသော။ သူ၏ ချစ်သူ စိမ်းမြရည် ဖြစ်၏။

*

သက်ဆိုင်ရာက မြို့နယ်၊ ရပ်ကွက်၊ မိသားစုဆီသို့
လိုက်ပါပို့ဆောင်ပြီးပါမှ ၊ စိမ်းမြရည်နှင့် စကားပြောဖြစ်သည် ။ အမေ
က၊ ပြုံးလျက်ကြိုသည် ။ မျက်ရည်ဝေတွေကို ပြိုမကျအောင် ထိန်းကာ၊
နှုတ်ခမ်းစေ့လျက်၊ ပြုံးဟန်ပြုနေရှာ၏။ နှုတ်ခမ်းစေ့လျက်၊ ပြုံးဟန်ပြု
နေသူ၊ အမေ့ ပါးချိုင့်လေးကို သူ ... မွေးမွေးပေးလိုက်သည် ။ တွယ်ဖက်
လျက်၊ အမေ ထွေးပွေ့၏။ ပြီးမှ “သား ကောင်မလေးနဲ့ စကားပြောလို
က်ဦး” ... ဟု အမေ ခွင့်ပေးလိုက်သည် ။

*

(မမြင်ရတာ အတော်တောင် ကြာပြီနော် .... ဟု ၊ တေးသီချင်းစာ
သား ဆန်ဆန်ပင်၊ စကားဦးတင်၊ နှုတ်ခွန်း ဆက်ချင်မိသေး၏။) “ငါ လွ
တ်မယ့်နေ့ကို၊ နင် သိလို့ လာစောင့်နေတာလား”

“သေသေချာချာတော့ မသိဘူး။ တခြားသူတွေ လွတ်တဲ့
သတင်းကြားလို့ လာလာစောင့်နေတာ၊ နေ့တိုင်း။ ဒီနေ့နဲ့ ဆို၊
ရှစ်ရက်ရှိပြီ”

“အားနာတယ်”

ချိုသာ ချစ်စကားတို့ ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ၊ ပြောတတ်ချင်သည် ။ သို့

သော် ... ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ထုံကျင်နေခဲ့သူ၏ နုတ်ထွက်စကားတို့ မှာ ၊
ခြောက်သွေ့ အေးစက်နေရ၏။

“အားနာစရာလား ကိုနောင်ရယ်။ ဒီလိုနေ့မျိုးကို၊ စိမ်း နေ့တိုင်း မျှော်
နေခဲ့ရတာ၊

စိမ်း ... သိပ်ပျော်တာပဲ၊ ကိုနောင်ရယ်။ ချစ်သူနဲ့ ကွေကွင်းနေရတဲ့ ...
စိမ်းလည်း ၊ အကျဉ်းကျနေရတာနဲ့ အတူတူပါပဲ။

အခုမှ ၊ စိမ်းလည်း ၊ လွတ်မြောက်ရသူပါ ကိုနောင်ရဲ့ ”

“အင်းလေ။ အဲဒါကိုပဲ။ ငါ ပြောတာ။ ငါ့ကြောင့် နင် စိတ်ဆင်းရဲခဲ့
တာတွေ အတွက်၊ အားနာတာ”

“ကိုနောင် ဘာဖြစ်လို့ ၊ နင်တွေ ငါတွေနဲ့ ၊ ပြောနေရတာလဲ။ စိမ်းကို
စိတ်ဆိုးစရာများ ရှိနေလို့ လား”

သူ ... ခေါင်းမညိတ်။ ခေါင်းမခါ။

“ပြောလေ၊ စိမ်းကို စိမ်းလို့ တောင် မခေါ်ချင်တော့တာလား”

“ခေါ်ချင်ပါတယ်။ ဘာစကားတွေ ပြောရမှန်း မသိသေးလို့ ”

အမှန်က၊ ပြောစရာ စကားတွေ၊ ရင်ထဲမှာ တစ်ပုံတစ်ပင်။ သမိုင်းစဉ်
ကဲ့သို့၊ ရှည်လျားထွေပြားစွာ၊ ရင်ထဲတွင် ၊ ရှိနေရ၏။

စိမ်းမြရည်ကို၊ ငေးကြည့်နေမိပါလျက်၊ စိမ်းမြရည်၏ ဖခင်(ဦးစိမ်းခိုင်)
၏ မျက်နှာစိမ်းကြီးကို၊ မြင် နေသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

အဖြစ်မှန်စကား ဆိုချင်သော်လည်း ၊ ချစ်သူ စိမ်းမြရည်ကို၊ အမှန်တ
ကယ် အားနာရသဖြင့်၊ စကားအသုံးတို့ ၊ လိပ်ပတ်မလည်း။

“ကိုနောင်၊ ဒီနေ့ လွတ်မယ်ဆိုတာကို၊ ဖေဖေလည်း ၊ သိတယ်။

ရက်အတိအကျတော့ မဟုတ်ဘူး ပေါ့။ အခု ကိုနောင်ဆီကို၊ စိမ်း
လာကြိုတာ၊ ဖေဖေသိတယ်”

“အဲဒါ၊ ဘာ အဓိပ္ပာယ်လဲ စိမ်း”

“အန်၊ ဘာကိုမေးတာလဲ”

“ဦးစိမ်းခိုင်က၊ ကိုနောင်ကို၊ ကြည်ဖြူတဲ့ သူမှ မဟုတ်ဘဲ။

စိမ်း ကိုနောင်ဆီလာတာ၊ သူသိတယ်ဆိုတော့ သူခွင့်ပြုတဲ့ သဘော
လား ဘာလဲ။ အဲဒါကို မေးတာ”

စိမ်းမြရည်က၊ ရွှင်ပျစွာ ပြုံးလျက် ...

“ဖေဖေက၊ စိမ်းနဲ့ ကိုနောင်ကိစ္စ ဆွေးနွေး ညှိနှိုင်းချင်တယ် ... တဲ့ ။
မှာ လိုက်တယ်လေ”

“အခု ... ချက်ချင်းလား”

“ကိုနောင် အဆင်ပြေတဲ့ နေ့ပေါ့”

သူ ... မဲ့တဲ့ တဲ့ ပြုံးလိုက်၏။

ထိုသို့ ပြုံးလိုက်စဉ်၊ စိမ်းမြရည် ကြည့်နေသည် ဟု ၊ သိသဖြင့်၊ မဲ့ပြုံး
အပေါ် အပြုံးတုတွေ၊ လှိုင်စွာဖုံးလျက်၊ ကြည်လင်ဟန်ပြုကာ ရွှင်မြူးစွာ၊
ပြုံးပြရသည် ။

“ကိုနောင်တို့ ၊ လူဘောင်သစ် ဒီမိုကရေတစ် ပါတီအတွင်းရေးမှူးကို၊
ဖမ်းဖို့ ၊ သတင်းပေးတာ စိမ်းရဲ့ အဖေ ဦးစိမ်းခိုင်ဆိုတာ၊
လူတော်တော်များများ သိတယ်နော် စိမ်း”

“ဖေဖေ ပြောတာတော့၊ သတင်းပေးတာ မဟုတ်ဘူး ... တဲ့ ။ အိမ်လိ
ပ်စာမေးလို့ လမ်းညွှန်လိုက်တာ ... တဲ့ ။ ဖမ်းမယ်ဆီးမယ် မသိဘူး ... တဲ့

“အခု ...။ သူက တ-စ-ည လို့ ခေါ်တဲ့ ၊ တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်ရေးပါတီ၊ လူငယ် တာဝန်ခံဆို”

“ကိုနောင်က၊ အထဲကနေ ကြားတယ်ဟုတ်လား”

“နံရံတိုင်းမှာ နားရှိတယ် စိမ်းရဲ့ ။ ထားလိုက်ပါလေ။

ကိုနောင် ပြောချင်တာက၊ တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်ရေး ပါတီ၊ အဲ ... မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီကို၊ အမည်ပြောင်းထားတဲ့ ပါတီ။

အဲဒီပါတီက၊ အရာရောက်တဲ့ ၊ လူကြီးတစ်ယောက်နဲ့ လူ့ဘောင်သစ် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ၊ မြို့နယ်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ထောင်ထွက်နဲ့ ၊ ဘာကိုဆွေးနွေးဆွေးနွေး၊ အဆင်ပြေစရာအကြောင်း မရှိဘူး ... လို့ စိမ်း ... ကြိုသိထားစေချင်တာ”

“နိုင်ငံရေး ဆွေးနွေးမှာ ၊ မဟုတ်ပါဘူး ကိုနောင်ရဲ့ ။

ကိုနောင်နဲ့ စိမ်းတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ အရေး။ အချစ်ရေး ... အိမ်ထောင်ရေး ... သိပြီလား”

“ဘာကို ဆွေးနွေးဆွေးနွေး ... လို့ ၊ ကိုနောင် ပြောတောလေ”

ချစ်သူမျက်နှာ ညှိုးငယ်သွားသည် ကို သိ၏။ ပါးမို့မို့လေးကို၊ လက်ညှိုးလက်မ နှစ်ချောင်းဖြင့်၊ ဖွဖွဖျစ်လျက်၊ အားပေးစဖွယ်၊ ပြုံးပြလိုက်ရပြန်သည် ။

မှားမှန်း မသိသူ၊ မှားမှန်းသိလျက် ဝန်မချလိုသည့်အပြင်၊ အနိုင်ယူမင်းမူလိုစိတ် လွှမ်းပိုင်မာန်ထ နေသူမျိုးတို့ နှင့် အဖိစီးခံ တွန်းလှန်ထကြွ

ရုန်းကန် တော်လှန်တတ်သူတို့ ၏ အကြား၊ ပါးလှပ်သော ကြိုးတစ်မျှင်မျှ၊ ခြားနေစေဦးတော့။

ထိုကြိုးမျှင်ကို၊ ဖယ်ခွာရ ခက်ပေမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဓမ္မနှင့် အဓမ္မအကြား၊ ဖိအားနှင့် တွန်းအားတို့ သည် ၊ သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန်၊ အဖန်ဖန် တွန်းတိုက်နေလေ့ရှိတတ်၏။

အမည်းဟူသည် အဖြူရှိနေခြင်း၏ သင်္ကေတ၊ အဖြူဟူသည် ၊ အမည်းရှိနေခြင်း၏ သင်္ကေတမို့၊ လောကသဘာဝ၊ ထာဝရ ထွန်းတိုက်နေတတ်ကြလေ၏။ (ဓမ္မသည် ရှုံးနိမ့်ရိုးထုံးစံ မရှိဟု ၊ ဆိုကြသော်ငြား၊ ကာလ,ပျက်နေစဉ် အခါမျိုး၌ ၊ အဓမ္မတို့ ၊ ပိုမို စိုးမိုးနိုင်စားနေတတ်သည်)။

*

အခန်း (၃)

၁၉၈၈ - ခုနှစ်၊ မတ်လ (၁၆)ရက်နေ့၊ အင်းလျားကန်ပေါင်နံဘေး (တံတားဖြူကို တံတားနီ ဖြစ်သွားစေသော) မြင်ကွင်းကို နေမြတ်နောင် တစ်ယောက် မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်လိုက်ရချိန်မှ အစပြုကာ၊ စစ် အာဏာရှင် အစိုးရကို၊ ရုပ်ပြောင်း ရုပ်လွှဲ လုပ်ထားသော၊ မ-ဆ-လ(မြန် မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ) အစိုးရကို၊ အသည်းကြွေမတတ်၊ မုန်းတီး ခဲ့ရ၏။

လက်နက်မဲ့ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများကို၊ ရှေ့တန်း စစ်မျက်နှာပြင်မှာ ၊ ရန်သူကို ဖြိုခွင်းသကဲ့သို့သော၊ အမူအကျင့်ဖြင့်၊ ပြုမူ နိုင်စားခဲ့ခြင်းသည် ၊ မြန်မာပြည်၌ လူ့အခွင့်အရေး ချိုးဖောက် ဖျက်ဆီး နေသည် ဟု ၊ ဖော်ပြလိုက်သည် နှင့် အတူတူ ဖြစ်၏။

ရဟန်းရှင်လူ ကျောင်းသား ပြည်သူတစ်ရပ်လုံးကို၊ ရန်သူလို သ ဘောထားကာ၊ အမြစ်ဖြုတ် သုတ်သင်လေသည့်၊ ရုပ်ဝါဒီဆန်ဆန် အပြု အမူကို၊ ကြည့်မြင်မျက်တွေ့လျက်၊ ဒီလို ... အစိုးရမျိုး၊ ဒီလို အပြုအမူဝါ ဒမျိုး၊ ဝါဒီမျိုးကို၊ လူပီသသော၊ လူတန်ဖိုးကိုသိသော၊ လူ့အခွင့်အရေးကို၊ နားလည်သော၊ မည်သူမဆို ဆန့်ကျင် တော်လှန်သင့်သည် ဟု ၊ အခြား သော၊ ညီနောင် ကျောင်းသားများ ၊ တွေးမှတ်သကဲ့သို့ နေမြတ်နောင်လည်း ၊ အသွေးထဲ၊ အသားထဲ၊ အသည်းထဲက၊ တွေးမှတ် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သူ ဖြစ်၏။

၈ - ၈ - ၈၈(ရှစ်လေးလုံး) အရေးတော်ပုံကြီးတွင် ၊ ဗ - က - သ (ဗမာ နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂ)နှင့်အတူ၊ သူ ... ပါဝင်ခဲ့သည်။ ။

၂၈ - ၈ - ၁၉၈၈ တွင် (ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းခဲ့သော) ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂ(ဗ - က - သ)တွင် ၊ ထင်ရှားသော ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်များ နှင့် အတူ၊ တစ်ပါတီ အာဏာရှင် စစ်အစိုးရကို၊ ဒီမိုကရေစီ အောင်လံတော်လွှင့်လျက်၊ အားကောင်းမောင်းသန်၊ ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့၏။

*

(၁၈ - ၈ - ၁၉၈၉)တွင် ၊ စစ်အာဏာရှင်များက၊ တိုင်းပြည်အာဏာကို၊ ထပ်မံ၍ မတရား သိမ်းပိုက်လိုက်ပြန်သည်။ ။ ထိုအာဏာရှင်တို့ ကို၊

ဆက်လက် တော်လှန်ဆန္ဒပြခဲ့သော၊ ရဟန်းရှင်လူ ကျောင်းသား ပြည်သူအများ သေကျေ ကျဆုံးခဲ့ကြပြန်၏။

တချို့က လွတ်မြောက်နယ်မြေသို့၊ ထွက်ခွာသွားကြသည်။ ။ ထင်ရှားသော ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်များ နည်းတူ၊ သူသည် လည်း ငုံ့လျှိုးလျက်၊ စစ်အာဏာရှင် ဆန့်ကျင်ရေး၊ စာရွက် စာတမ်းများကို ဖြန့်ဝေကာ၊ ဆက်လက် တိုက်ပွဲဆင်နွှဲခဲ့သည်။ ။

*

ထို့နောက် -

ကျောင်းသားအများ စု ပါဝင်တည်ထောင်သော “လူ့ဘောင်သစ် ဒီမိုကရက်တစ်”ပါတီသို့ မြို့နယ်၊ ပါတီဝင်အဖြစ် ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ။

အာဏာရှင် ပြုလုပ်ပေးမည့် ရွေးကောက်ပွဲကို၊ မယုံကြည်နိုင်သေး

သဖြင့်၊ ကြားဖြတ် အစိုးရတစ်ရပ်ကိုပါ ဟစ်အော် တောင်းဆိုခဲ့ကြ၏။

***

၁၉၈၉ - ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ၊ သူ ... အဖမ်းခံခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည် ။

*